

[Elna Munch.]

domme regnes for en af de forfærdeligste, der findes, naar man betænker, at der ikke gives noget Middel til at kurere den, og ser, at det eneste Middel, der fra den graa Oldtid er opfundet til at dæmme op overfor den, er Vaccinationen, saa skulde man synes, det maatte være umuligt at rejse nogen Indvending mod Samfundets Indskriden overfor denne Sygdom. Det er jo heller ikke det eneste Tilfælde, hvor Samfundet skrider ind; der findes andre smitsomme Sygdomme, overfor hvilke det forekommer alle selvfølgeligt og gavnligt, at det offentlige skrider ind. Men man maa naturligvis ikke overse, at Vaccinationen kan medføre Farer og Ulemper; selvfølgelig maa Vaccinationen udføres til det yderste hygiejnisk, og den maa ikke udføres paa syge Mennesker. Det er derfor af allerstørste Vigtighed at undersøge, om det paagældende Individ er rask nok til at taale en Vaccination, og Vaccinationen bør i alle Tilfælde udskydes, indtil den paagældende er rask.

Men det springende Punkt er, om Vaccinationen, selv udført omhyggeligt og efter alle hygiejniske Regler, kan paaføre den paagældende andre Sygdomme. I sig selv er Vaccinationen jo Paaførelse af en Sygdom, og det kan ikke noksom betones, hvor vigtigt det er, at et Barn, der er vaccineret, behandles som Patient; man burde maaske indføre den Regel, at den Læge, der udfører Vaccinationen, til Forældrene udleverede en ganske kort trykt Vejledning med Hensyn til, hvorledes de skal behandle Barnet. Men foruden at man ved Vaccinationen paafører den paagældende denne bestemte Sygdom, har man kunnet paavise Tilfælde, hvor Hjernebetændelse er opstaaet som Følge af Vaccination. Det er særlig i England og Holland, at saadanne Tilfælde er paavist, men der har ogsaa her i Landet været nogle Tilfælde, hvor Hjernebetændelse er opstaaet i Tilslutning til Vaccinationen. Om Hjernebetændelsen har været en Følge af Vaccination, eller om det blot er et tilfældigt Sammentræf, har man imidlertid her i Landet ikke kunnet konstatere, da man ikke har kunnet faa Tilladelse til at foretage Obduktion i noget af de forefaldne Tilfælde. Men at disse Sygdomme, hvoraf nogle har medført Døden, har virket overmaade opskræmmende paa Befolkningen, følger af sig selv.

Den Slutning, man maa drage af disse Erfaringer og Kendsgeminger, maa da være, at det vilde være skæbnesvangert at opgive Vaccinationen, som er det eneste Bolværk, Menneskeheden gennem Tiderne har fundet

til at dæmme op for Koppepidemierne. Hvis Vaccinationen ikke er tvungen, saa løber man den Risiko, at Folk, bl. a. af Lige-gyldighed, ikke lader deres Børn vaccinere, og man maa vel huske, at det lidet nytter, at Befolkningen bliver opskræmt ved, at der allerede er indtraadt en Koppepidemi, og da lader sig vaccinere, thi Vaccination hjælper intet overfor den Person, som allerede er blevet smittet med Kopper. Naar Sygdommen først er paaført den paagældende, er Vaccinationen uden Virkning. Men paa den anden Side maa der aabnes en Mulighed for at kunne udskyde Vaccinationen eller eventuelt lade den helt bortfalde, hvor den paagældendes Helbred gør Vaccinationen farlig. I den Affattelse, som Lovforslaget har faaet i Landstinget, er denne Mulighed til Stede. I det af den højtærede Minister forelagte Lovforslag aabnedes der tillige en Mulighed for, at Forældre, der ikke ønskede at faa deres Børn vaccineret, i særlige Tilfælde kunde blive fri derfor. Lovforslaget i Landstingets Affattelse indskrænker denne Mulighed, men den findes der dog, og skønt jeg langt vilde have foretrukket Lovforslaget, saaledes som det oprindeligt var affattet, kan jeg dog tiltræde det, saaledes som det foreligger i Landstingets Affattelse, idet jeg anser det for et Fremskridt i Forhold til den nugældende Lov og anser det for umuligt at naa videre i Øjeblikket. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling.

Axel Dam: De Bemærkninger, jeg ønskede at gøre til det foreliggende Lovforslag, var nærmest beregnet paa at være en Henstilling til det eventuelle Udvalg, som fik med Sagen at gøre, men da det ikke er sikkert, at Lovforslaget bliver underkastet Udvalgsbehandling her i Folketinget, skal jeg fremsætte mine Bemærkninger nu, idet jeg indskrænker dem til det kortest mulige.

Den ivrige Bevægelse, der er rejst mod den tvungne Vaccination, skyder naturligvis i mangt og meget langt over Maalet, naar den f. Eks. fordømmer Vaccinationen og benægter, at den har gjort nogen Nytte. Der kan jo ikke være nogen Tvivl om, at den har spillet en stor Rolle i Henseende til at begrænse Sygdommen, og som den højtærede Indenrigsminister nævnte, vil den almindelige Hygiejne neppe være tilstrækkeligt Værn mod Sygdomme af den Art, saa der kan sikkert ikke være Tvivl om, at Vaccinationen gør sin Nytte, selv om man heller ikke kan overse, at det i mange Tilfælde er forbundet med ligefrem